

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa K. S.

przeciwko C. Sp. z o.o.

z siedzibą w G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2021 r.,

na skutek skargi powoda o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia na wyrok Sądu Okręgowego w [...]

z dnia 2 marca 2020 r., sygn. akt II WSC [...] (II Ca [...]),

1) odrzuca skargę,

**2) zasądza od powoda K. S. na rzecz pozwanego
Przedsiębiorstwa Doradczo - Handlowego C. Sp. z o.o. z siedzibą
w G. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Powód K. S. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - wyroku z dnia 2 marca 2020 r. Sądu Okręgowego w J., którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 9 grudnia 2019 r., I C [...] w sprawie o zapłatę.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 561 § 1 i § 3 i 4 k.c. w związku z art. 5 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz art.

560 § 1 k.c. z związku z art. 579 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 5 k.c. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymagania skargi wymienione wyczerpująco w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. To oznacza, że skarga niespełniająca któregokolwiek z nich jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków i podlega odrzuceniu bez wzywania do ich usunięcia. Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. - na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę - ma charakter samoistny, powinno być zatem spełnione niezależnie od innych wymagań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 21/05; z dnia 28 lutego 2012 r., I CNP 62/11).

Analiza skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesionej przez powoda prowadzi do wniosku, że nie spełnia ona wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., polegających na wskazaniu przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny. Skarżący wskazuje w podstawach skargi jedynie na naruszenie przepisów prawa materialnego, nie wskazuje natomiast z jakimi przepisami wyrok jest niezgodny. Trzeba podkreślić, że wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. nie spełnia wskazanie podstaw skargi, bo obowiązek przytoczenia podstaw skargi oraz podania przepisów, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, dotyczy odrębnych elementów konstrukcyjnych skargi i wskazanie tylko jednego z nich nie jest wystarczające,

nawet jeżeli w ocenie skarżącego, w obu przypadkach byłyby to te same normy prawne (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2020 r., IV CNP 21/20, nie publ.).

Wobec tego oczywiste jest, że wnoszący skargę nie wypełnił obowiązku określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c.

jw